

som gav mig Anledning dertil, idet nemlig det ærede Medlem mente, at dette Tilsyn som Udvalget har ment skulde tilse de fattige — det omtales i Vædringsforslaget under Nr. 12 — burde afløses af Præsten (Hennina Jensen: Ikke „afløses“, men Præsten skulde optages i dette Tilsyn). Ja, det er rigtigt, Præsten skulde optages i Tilsynet. Hertil vil jeg sige, at Præsterne have i sin Tid udfoldet deres Virksomhed i saa Henseende; de have udfoldet deres Virksomhed som Sogneraadsformænd, ogsaa i vore Dage, og med den Erfaring, jeg har gjort i den Henseende, kan jeg ikke tilraade, at man optager Præsterne i dette Tilsyn, fremfor andre Borgere, for Præsterne ere i den Henseende ikke bedre Mennesker end andre gode Mænd. Det skulde ikke være vanskeligt for mig at paapege Tilfælde, hvor Præster have været mere haardhjerte overfor de fattige end andre gode Mennesker — ogsaa som Sogneraadsformænd. Jeg mener derfor, at der ikke skulde være nogen særlig Forret for Præsterne til at komme ind i dette Tilsyn fremfor andre, og saa maa man ogsaa huske paa en Ting. Hvad vil det sige, at Præsten skal optages i dette Tilsyn? Hvis der nu bliver Strid mellem Kommunalbestyrelsen og et Fattiglem — det kan jo ogsaa ske, at der fremkommer uberettigede Fordringer fra Fattigleimmernes Side — og disse saa staa paa, at man skal henvende sig til Amtmanden, saa gad jeg nok vide, hvis saadanne Trængende kunde saa Præsten paa deres Side, om Sogneraadet saa nogen Sinde kunde saa Ret. Den ene Autoritet vil jo nødvendigvis sætte den anden eller give den anden Ret. Jeg vil derfor fraraade at optage Præsten i dette Tilsyn. — Vædringsforslaget under Nr. 14 til § 29 med Underændringsforslaget under Nr. 15, som er stillet af et Mindretal, blev omtalt af det ærede Medlem fra Middelfart, som mente, at dette Vædringsforslag vilde have den Folge, at man separerede Høgtetfolk fra hinanden, men det veed det ærede Medlem godt, laader sig ikke gøre saa let, og det kom han ogsaa selv til siver. Man kan vel derved stille dem saaledes, at de komme til at leve hver i sin Stue, men det er jo ikke Separation. Det ærede Medlem har jo i sin Egenskab som Præst holdt mange Formaningstaler til Folk, som vilde separeres, thi de skulle jo henvende sig til Præsten, Amtmanden osv. Saaledes som jeg har opfattet Vædringsforslaget, har det ikke heller været Udvalgets Mening. Man har villet bøde paa det Misforhold, som er tilstede, at Høgtetfolk maa leve adskilte enkelte Steder, paa de fleste Steder rigtignok kun for en kortere Tid. Det er maaste mindre godt ud-

trykt, men man har villet sige, at hvis der ikke straks er Plads, saa at de kunne komme til at leve samlede, saa kunne de adskilles for en meget kort begrænset Tid. (Uforbydelse). Nej, det staar der ganske vist ikke tydeligt, og jeg vil ogsaa henstille til Udvalget at tage denne Sag op til 3dje Behandling, thi ved nu at gaa til at tage de Ord i Reglen bort og ikke sætte noget andet i Stedet, kommer der til at staa, at der skal straks staves Plads, naar de vedkommende komme ind i Anstalten, og dette vilde i visse Tilfælde vise sig at være næsten umuligt at opfylde. — Vædringsforslagene til Nr. 20 og 21, som angaa Betleri, er der sagt en Del om af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), og jeg har ikke noget at sige dertil. Det er ikke min Mening, at jeg kan sige noget tilnærmelsesvis saa godt, som der er blevet sagt om dette Forhold af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, men jeg vil dog sige i Anledning af, hvad der er anført under Nr. 21, at hvis dette Forslag vedtages, og det er Udvalgets Mening at ville holde paa det, da bliver Forholdet værre, end det er nu. Jeg vilde helst, at man aldeles lod dette Forslag falde bort og ikke sætte noget i Stedet; det vil jeg tilraade. — Dernæst kommer jeg til Vædringsforslagene under Nr. 24, 25 og 26. Der blev udtalt af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, det ærede Medlem for Rosenhavn 4de Valgkreds (Scharling), at det var et Forhold, som var denne Sag aldeles uvedkommende, men jeg kan ikke forstaa, at man kan komme til at behandle en Fattiglov uden at tage dette Spørgsmaal op, der jo har været oppe til Drøftelse her i Tinget for. Man maa tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse og om muligt se at komme til en Beslutning deraf, og det er ikke i nogen Henseende stridende mod Grundloven at gøre det. Grundloven har forudsat, at det Spørgsmaal kan tages op enten af Kommunalbestyrelsen eller i den lovgivende Forsamling; Grundloven hjemler baade, at det optages i Kommunalbestyrelsen og i den lovgivende Forsamling. Forholdet er jo nu dette, at enhver Kommunalbestyrelse har Ret til at eftergive Fattigundersøttelse, naar den vil, det bliver ogsaa brugt mange Steder, men naar de eftergive Fattigundersøttelse, se de, saa vidt mig bekendt, hen paa, om det er en Person, de mene; det er rigtigt at eftergive Fattigundersøttelsen for, og om hvem der er Raad, at han for Fremtiden vil arbejde paa at forsørge sig selv. Naar der nu imidlertid af et Mindretal er stillet Forslag om, at naar vedkommende har ernæret sig selv et Aar,